

ΓΡΑΠΤΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΜΑΪΟΥ – ΙΟΥΝΙΟΥ 2014	
ΤΑΞΗ: Β' ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 20 / 05 / 2014
ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΧΡΟΝΟΣ: 2. 30 ΩΡΕΣ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΟ ΔΟΚΙΜΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΤΑ (7) ΣΕΛΙΔΕΣ.

Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από τέσσερα (4) μέρη. Να απαντήσετε σε όλα τα ερωτήματα στο φύλλο απαντήσεων.

ΜΕΡΟΣ Α': ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ (ΜΟΝΑΔΕΣ 20)

Το επάγγελμα έχει ζωτική σημασία για τον άνθρωπο. Αυτό συμβαίνει, γιατί, ασκώντας το, ικανοποιεί τόσο τις βιολογικές όσο και τις ψυχικές του ανάγκες. Γίνεται ανεξάρτητος και ζει με αξιοπρέπεια. Αναγνωρίζεται και καταξιώνεται κοινωνικά, νιώθει ηθική ικανοποίηση, αποκτά αυτοπεποίθηση, ολοκληρώνει την προσωπικότητά του ως άνθρωπος και ως πολίτης. Επιπλέον, ως στυλοβάτης του πολιτισμού μας και θεμελιώδης αξία της κοινωνίας, η εργασία εξασφαλίζει την οικονομική ανεξαρτησία του ανθρώπου, συντελεί στην αξιοποίηση των δημιουργικών ικανοτήτων του, αναπτύσσει τις πνευματικές του δεξιότητες και υποβοηθά στην κατάκτηση της αυτογνωσίας του, καθώς διερευνά τις ιδιαίτερες δυνατότητες και αδυναμίες του, τις έμφυτες κλίσεις του. Η εργασία λοιπόν, αποτελεί θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα που δικαιώνει υπαρξιακά και καταξιώνει κοινωνικά.

Η επιλογή του επαγγέλματος λοιπόν, μια απόφαση-ορόσημο στη ζωή του ανθρώπου, αποτελεί τη συνισταμένη παραγόντων, τόσο ατομικών όσο και κοινωνικών. Οι προσωπικές επιθυμίες και επιδιώξεις του ατόμου και κυρίως των νέων, οι έμφυτες κλίσεις, οι συνθήκες εργασίας, οι οικονομικές απολαβές, το κοινωνικό κύρος, η οικογενειακή επαγγελματική παράδοση, οι ανάγκες της αγοράς εργασίας και της παραγωγής και τα κοινωνικά στερεότυπα, αποτελούν παράγοντες, τους οποίους θα λάβει υπόψη του το άτομο, πριν τελικά επιλέξει το επάγγελμα που θα ασκήσει.

Σήμερα, όμως, όλα αυτά δυστυχώς, αποτελούν μια ουτοπία καθώς, κυρίως οι νέοι δεν έχουν πλέον την «πολυτέλεια» της επιλογής. Η ανεργία ταλανίζει τις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες, προκαλώντας εκρηκτικά προβλήματα, και φυσικά η χώρα μας δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από αυτή τη «μάστιγα». Έτσι, λοιπόν, οι νέοι αρκούνται στο να βρουν απλά μια δουλειά, η οποία θα καλύψει τις βασικές ανάγκες τους ή θα μπορέσει έστω να τους ενισχύσει οικονομικά.

Περιορισμοί ανεργίας
τρόποι αντιμετώπισης

Για τον περιορισμό του προβλήματος της ανεργίας λοιπόν, είναι απαραίτητη η αναμόρφωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Οι νέες συνθήκες που επικρατούν στην αγορά εργασίας και η λήψη από την πλευρά της πολιτείας των αναγκαίων μέτρων θα εξασφαλίζουν την οικονομική ανάπτυξη. Ειδικότερα, θα ήταν θεμιτό να γίνει εκσυγχρονισμός της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Πιο συγκεκριμένα να υπάρχει ένας οργανωμένος, σε επιστημονική βάση, επαγγελματικός προσανατολισμός, που θα στηρίζεται στις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας και θα παρέχει πληροφορίες για τις συνθήκες που επικρατούν στην αγορά εργασίας. Επίσης, να δημιουργηθεί αναβάθμιση της τεχνικής εκπαίδευσης, προκειμένου οι νέοι να κατευθυνθούν προς τα τεχνικά επαγγέλματα που είναι παραγωγικά για την οικονομία και προσφέρουν τα εχέγγυα της επαγγελματικής αποκατάστασης.

Συνοψίζοντας, λοιπόν, **η αξία και η επιλογή του επαγγέλματος είναι πολύπλευρη και ουσιαστική**. Αποτελεί σοβαρό θέμα, το οποίο δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται με επιπολαιότητα. Θα πρέπει να είναι καρπός ώριμης σκέψης, είτε αφορά **μόνιμη** εργασία είτε part-time job στην περίπτωση των νέων.

«Σύγχρονη κοινωνία και θέσεις εργασίας», Διασκευή
Μ. Αβαγιανού

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- A1.** Να γράψετε με δικά σας λόγια την περίληψη του κειμένου. (120-140 λέξεις) (μον. 8)
- A2.** α) Να αναφέρετε τρεις (3) παράγοντες, τους οποίους, σύμφωνα με τη συγγραφέα, πρέπει να έχει υπόψη του το άτομο όσον αφορά στην επιλογή του επαγγέλματος. (μον. 3)
- β) «**Η αξία και η επιλογή του επαγγέλματος είναι πολύπλευρη και ουσιαστική.**»
Σε μία παράγραφο 60 – 80 λέξεων να αναπτύξετε το νόημα της πιο πάνω θέσης/άποψης του συγγραφέα. (μον. 3)
- A3.** α) Να αναφέρετε τον **τρόπο ανάπτυξης της πρώτης (1^{ης}) παραγράφου** και να τεκμηριώσετε την απάντησή σας. (μον. 3)
- β) Να βρείτε και να γράψετε τα **δομικά στοιχεία της πέμπτης (5^{ης}) παραγράφου**, αναφέροντας τα σχετικά αποσπάσματα. (μον. 3)

ΜΕΡΟΣ Β': ΓΛΩΣΣΑ / ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ (ΜΟΝΑΔΕΣ 10)

B1. Στις πιο κάτω φράσεις να αντικαταστήσετε τις υπογραμμισμένες λέξεις με μία άλλη συνώνυμη, ώστε να μην αλλάζει το νόημα της κάθε φράσης. (μον. 3)

- α) ...^{συμβάλλει} συντελεί στην αξιοποίηση των δημιουργικών ικανοτήτων του...
β) Η ανεργία ^{βαρύνει} ταλανίζει τις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες...
γ) ... προκαλώντας εκρηκτικά ^{επιπτώσεις} προβλήματα...

B2. Να γράψετε ένα μονολεκτικό αντώνυμο για κάθε μια από τις πιο κάτω λέξεις: (μον. 3)

- α) αναπτύσσει ^{κλονίζει}
β) πολύπλευρη ^{μονοπλευρη}
γ) μόνιμη ^{ηρωαρινή}

B3. Να γράψετε (α) ένα παράγωγο ουσιαστικό και (β) ένα παράγωγο επίθετο για το καθένα από τα πιο κάτω ρήματα: (μον. 2)

- δικαιώνει ^{δικαίωμα}
^{δικαιος}
ενισχύσει ^{ενίσχυση}
^{ενισχυτικός}

B4. Να ετυμολογήσετε τις πιο κάτω λέξεις: (μον. 2)

- αυτογνωσίας < αὐτός + γνώσις
απολαβές < ἀπό + λαμβάνω

ΜΕΡΟΣ Γ': ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ – ΕΚΘΕΣΗ (ΜΟΝΑΔΕΣ 40)

Ο συγγραφέας επισημαίνει ότι η ανεργία ταλανίζει τις περισσότερες σύγχρονες κοινωνίες, προκαλώντας εκρηκτικά προβλήματα, και φυσικά η χώρα μας δεν θα μπορούσε να ξεφύγει από αυτή τη «μάστιγα».

Με αφορμή τη ραγδαία αύξηση των ποσοστών ανεργίας στη χώρα μας αλλά και σε άλλες χώρες, ως εκπρόσωποι του σχολείου σας στο Επαρχιακό Μαθητικό Συνέδριο, καλείστε να ετοιμάσετε μια ομιλία, στην οποία να παρουσιάζετε τρεις (3) επιπτώσεις της ανεργίας, προτείνοντας παράλληλα και τρεις (3) τρόπους, με τους οποίους μπορεί να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο αυτό. (350 - 400 λέξεις)

1. i) «Η Τιμή και το Χρήμα», Κ. Θεοτόκης

... Εκείνη κοιτάζε πονεμένη τα αδέρφια της, εκατέβασε το βλέφαρο και δεν του αποκρίθηκε.
« Γιατί δε χαίρεσαι;» την ερώτησε.

Κι αυτήν τη στιγμή εμπήκε στο σπίτι ο γέροντας ο Τρίνκουλος. Έτρεμε όλος, αχνός, λιγνός, φοβισμένος, με μάτια που το κρασί από τόσα χρόνια του τα' χε θολώσει. Μα τώρα ήταν ξενέρωτος κι εδάκρυζε. Είχε ακούσει τα τελευταία τα λόγια του Αντρέα κι αγκάλιασε μ'αγάπη τη θυγατέρα του. Κι εκεί δεν εμπόρεσε πλια να βαστάξει. Ένα αναφιλητό βαρύ βαρύ του ετίναξε τα στήθη κι εμούγγρισε για να μην ξεφωνίσει το κλάμα.

Κι ο Αντρέας στενοχωρημένος κοιτάζε τα δύο πλάσματα, που αγαπιόνταν, που υπόφερναν εξαιτίας του και που τώρα δεν εμιλούσαν.

Τέλος ο πατέρας της είπε, σφίγγοντάς την στην αγκαλιά του: « Σ' εδυστύχεψε!»
Δεν είπε ποιος. Ο νους του ήταν ίσως για τη γυναίκα του, μα ο Αντρέας ενόμιζε πως τα λόγια τον εχτυπούσαν εκείνον, κι είπε: « Έφταιξα · μα τώρα εδιορθωθήκανε όλα. Την Κυριακή βάζω στεφάνι. Εδώ τα κλειδιά του κομού· είπε να μου τα δώσεις τα χίλια».

«Και ξαναγοράζεις» του' πε η Ρήνη πικρά «και την αγάπη; Ω, τι έκαμες!» Κι εβάλθηκε να κλαίει.

«Την αγάπη;» ερώτησε αχνίζοντας· «και δεν την έχω;»

«Όχι!» του αποκρίθηκε «όχι! για λίγα χρήματα ήσουν εέτοιμος να με πουλήσεις και χωρίς αυτά δε μ' έπαιρνες · πάει τώρα η αγάπη. Επέταξε το πουλί!»

«Θα ξανάρθει» της απολογήθηκε λυπημένος, «στη ζεστή τη φωλιά του· Η ζωή μας θα' ναι παράδεισος!»

«Όχι! του'πε, «έπειτα απ' ό,τι έκαμες όχι! κι α σ' αγαπούσα, δε θα ερχόμουνα μαζί σου. Είμαι δουλεύτρα · ποιόνε έχω ανάγκη;» Και σε μία στιγμή ξακολούθησε: «Γιατί ν' αδικηθούν τα αδέρφια μου;»

«Σ' εδυστύχεψε!» είπε πάλι πικρά ο πατέρας που τώρα ήταν ξενέρωτος. «Γιατί να μην τα δώσει από την αρχή όπως τη το' πα; Ανάθεμά τα τα τάλαρα!»

«Πάμε!» είπε ο Αντρέας.

«Όχι!» του'πε μ' απόφαση· «εδώ είναι ο χωρισμός μας. Θα πάω σε ξένα μέρη, σε ξένον κόσμο, σ' άλλους τόπους· θα δουλέψω για με και για να κουναρήσω το παιδί που θα γεννηθεί. Θα μου δώσει η μάνα γράμματα για να 'βρω αλλού εργασία· θα τα πάρει από τες κυράδες της. Όχι, δεν έρχομαι! Είμαι δουλεύτρα· ποιόνε έχω ανάγκη;» Κι έπειτα από μία στιγμή σα ν' απαντούσε σε κάποια της σκέψη εξεναφώνησε: «Δεν έρχομαι, δεν έρχομαι!»

Ο Αντρέας την κοιτάζε ξεταστικά κι εκατάλαβε πως όλα τα λόγια θα' ταν χαμένα.

«Ανάθεμά τα τα τάλαρα!» εφώνησε πάλι απελτισμένος. «Πάει η ευτυχία μου!»

Κι εβγήκε στο δρόμο.

ii) «Θέλω γράμματα», Γ. Θεοτοκάς

«...Σαν έμαθε τις προθέσεις του πατέρα του, ο μικρός έμπηξε τα κλάματα και τις φωνές. Δεν ήθελε, δεν μπορούσε να αρνηθεί τα βιβλία του και τα όνειρά του. Ζήτησε βοήθεια τριγύρω του, μα ούτε η μάνα του ούτε οι αδελφές του ήταν ικανές να καταλάβουν τον καημό του. [...] Ο μικρός μαζεύτηκε σε μια γωνιά, χτυπούσε το στήθος του με τις γροθίτσες του και ούρλιαζε μες στους λυγμούς του :

– Θέλω γράμματα! Θέλω γράμματα!

Ο Παπασίδερος τόλμησε κάποτε να ανακατωθεί.

– Το παιδί αγαπά τα γράμματα, είπε. Πρέπει να σπουδάσει αφού είναι θέλημα Θεού.

–Το γένος δεν έχει ανάγκη από πολλά γράμματα, αποκρίθηκε απότομα και ξερά ο γερο-Φραντζής, το γένος έχει ανάγκη από παράδες. Με τους παράδες θα αρματώσουμε καράβια και θα κάνουμε στρατό και θα ξαναπάρουμε την Πόλη και την Αγια-Σοφιά, να γίνει το θέλημα του Θεού.

Κι ενώ ο παπάς κάτι προσπαθούσε να αντιλογήσει, ο γέρος βρόντησε τη γροθιά του απάνω στο τραπέζι και ξεφώνισε :

– Σκασμός, παπά! Αφέντης είμαι στο σπιτικό μου και δεν έχω να δώσω λόγο μηδέ σ' εσένα μηδέ στο ντοβλέτι.

Και με τη φωνάρα του ο Δαμιανός τρώμαξε τόσο πολύ που του κοπήκανε μονομιάς τα δάκρυα και τις γυναίκες τις έπιασε πανικός και βγήκανε στο δρόμο και κρυφομιλούσανε φοβισμένες με τις γειτόνισσες. [...] Οι τριγυρινοί χρωστούσανε να σέβονται τη νόμιμη εξουσία του οικογενειάρχη και να μην του δημιουργούνε ζιζάνια. Τέτοια ήτανε τότε, στις πολιτικές συνοικίες, η καθιερωμένη τάξη των πραγμάτων.

Ο μικρός στρώθηκε κάποτε στη δουλειά θέλοντας και μη. Βοηθούσε όλη μέρα τον πατέρα στο μαγαζί ή έτρεχε στα ψούνια και στα θελήματα από τη μίαν άκρη της Πόλης στην άλλη, φορτωμένος ζεμπιλία και μπόγους. [...] Γυρνούσε σπίτι του, αργά τη νύχτα, βουτηγμένος στη λάσπη, κατάκοπος, ζαλισμένος, μην ακούοντας ποτέ έναν καλό λόγο από κανέναν. Μονάχα γρίνες, καβγάδες, κλαψιαρίσματα και το μουγκρητό του πατέρα, που τον κυνηγούσε παντού. [...] Στριφογύριζε συνεχώς τα μεγάλα σχέδιά του στο κεφάλι του και πάσχιζε να κλέψει καμιάν ώρα από τη δουλειά ή τον ύπνο για να την αφιερώσει στα αγαπημένα του «γράμματα». Είχε φτιάσει κρυψώνες στις πιο απόμερες γωνιές του σπιτιού, του μαγαζιού για να χώνει τις φυλλάδες του και τις ξέθαβε και τις μελετούσε σαν ήτανε μόνος. [...] Ο γέρο-Φραντζής, σαν τον τσάκωνε να διαβάζει, τον έδερνε και του έσκιζε τα βιβλία, φωνάζοντάς τον τεμπέλη, χασομέρη και παράσιτο. Οι γυναίκες παρακολουθούσαν τις σκηνές από μακριά, χωρίς να μιλούν, μα, σαν ξεθύμαινε ο γέρος, μάλωναν κι αυτές το αγόρι με τη σειρά τους:

- Γιατί μωρέ πεισματάρικο, δεν κάνεις το θέλημα του αφέντη σου, να ησυχάσει κι αυτός, να ησυχάσουμε κι εμείς από τα νεύρα του και τις φωνάρες του, που πάει να μας ξεμυαλίσει; Γιατί μωρέ μυξιάρικο, δε λυπάσαι τη μάνα σου και τις αδελφές σου;»

Δ1. α) Με βάση τα δύο αποσπάσματα να παρουσιάσετε τη θέση της γυναίκας.

(μον. 4)

β) Πώς επηρεάζει το χρήμα τη συμπεριφορά του Ανδρέα; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας με δύο (2) αναφορές στο απόσπασμα.

(μον. 5)

2. «Επί Ασπαλάθων», Γ. Σεφέρης

Ήταν ωραίο το Σούνιο τη μέρα εκείνη του Ευαγγελισμού
πάλι με την άνοιξη.

Λιγοστά πράσινα φύλλα γύρω στις σκουριασμένες πέτρες
το κόκκινο χρώμα κι ασπάλαθοι
δείχνοντας έτοιμα τα μεγάλα τους βελόνια
και τους κίτρινους ανθούς.

Απόμακρα οι αρχαίες κολόνες, χορδές μιας άρπας αντηχούν
ακόμη...

Γαλήνη.

_ Τι μπορεί να μου θύμισε τον Αρδιαίο εκείνον ;

Μια λέξη στον Πλάτωνα θαρρώ, χαμένη στου μυαλού τ' αυλάκια·
τ' όνομα του κίτρινου θάμνου

δεν άλλαξε από εκείνους τους καιρούς.

Το βράδυ βρήκα την περικοπή:

«τον έδεσαν χειροπόδαρα» μας λέει

«τον έριξαν χάμω και τον έγδαραν

τον έσυραν παράμερα τον καταξέσκισαν

απάνω στους αγκαθερούς ασπάλαθους

και πήγαν και τον πέταξαν στον Τάρταρο, κουρέλι».

Έτσι στον κάτω κόσμο πλέρωνε τα κρίματά

Ο Παμφύλιος Αρδιαίος ο πανάθλιος Τύραννος.

31 του Μάρτη 1971

Δ2. α) Με ποιον τρόπο γίνεται η μετάβαση στον Αρδιαίο; Εξηγήστε.

(μον. 3)

β) Τι συμβολίζει ο Αρδιαίος στο ποίημα και πώς συνδέεται με την εποχή που γράφτηκε; (μον. 4)

3. «Κυπριακή Συμφωνία», Θ. Πιερίδης

[...] Λογαριάσατε λάθος με το νου σας, εμπόροι,
δεν μετρίεται πατρίδα, λευτεριά με τον πήχη!
Κι αν μικρός είν' ο τόπος και το θέλει και μπορεί
τον ασήκωτο βράχο να τον φάει με το νύχι.
Τούτη η δίψα δεν σβήνει, τούτη η μάχη δεν παύει,
χίλια χρόνια αν περάσουν, δεν πεθαίνουμε σκλάβοι!
[...] Αψηλά τις καρδιές μας! Μεσ' της γης μας το χώμα
πιο βαθιά ριζωμένοι –κι ας манίζουν οι ανέμοι.
Τούτο ακόμα το χρόνο, τούτ' την άνοιξη ακόμα...
Στον ορίζοντα πέρα κάποιο φως κιόλας τρέμει.
Αψηλά τις καρδιές μας κι αρχινά να ροδίζει
η αλυσίδα μας πήρε να βογγά και να τρίζει. [...]

Δ3. α) Σε ποιο ιστορικό γεγονός της νεότερης ιστορίας της Κύπρου αναφέρεται το ποίημα; (μον. 1)

β) i. Σε ποιους αναφέρεται ο ποιητής, πώς τους χαρακτηρίζει και γιατί;

(μον. 2)

ii. Ποιο μήνυμα προβάλλεται στο πιο πάνω απόσπασμα;

(μον. 3)

4. Λογοτεχνικό βιβλίο, Η Κόντρα, Α. Σαμαράκη

Δ4. α) Να δικαιολογήσετε τον τίτλο της Συλλογής, αναφέροντας στοιχεία από δύο (2) τουλάχιστον διηγήματα. (μον. 4)

i) «Μόκο ρε!»

[...] Και να σου μια στιγμή ο κύριος επικεφαλής, ο υπαστυνόμος, έρχεται ξαφνικά.....Μηδέν εις το πηλίκον...

Από: Αρχιφύλαξ Παντελόπουλος Παναγιώτης του Ιωάννου και της Βασιλικής
Προς: τον κύριον Διευθυντήν της Διευθύνσεως Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής

Απολογία:

Επί υμετέρας Διαταγής-Κλήσεως προς απολογία, λαμβάνω την τιμήν απολογούμενος ευσεβάστως να απευθύνω υμίν τα κάτωθι:

Μόκο ρε!!!

ii) «Φιστίκια Αιγίνης»

[...] Εκεί που κατηφορίζει... Θα διαλύονταν, τι θα έκαναν, αργά ή γρήγορα οι απεργοί, οπότε... Θα πρέπει να ήταν πενήντα τουλάχιστον και τα πλακάτ σύννεφο. Αυτήν τη φορά τα προσέχει:

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑΤΙ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΖΟΥΜΕ
ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΣΤΗ ΓΗ
ΟΧΙ ΤΖΑΜΠΑ ΝΑ ΜΟΧΘΟΥΜΕ
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΖΗΤΑΜΕ ΚΑΙ ΣΤΟΡΓΗ
ΑΥΤΗ Η ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗ
ΠΟΛΥ ΜΑΣ ΑΔΙΚΕΙ
ΖΗΤΑΜΕ ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ...

β) Στη συλλογή διηγημάτων «Η Κόντρα» ο Σαμαράκης παρουσιάζει και θίγει αρκετά **κοινωνικά προβλήματα**. Να τεκμηριώσετε τη θέση αυτή, αναφέροντας δύο (2) κοινωνικά προβλήματα, που θίγονται στα πιο πάνω αποσπάσματα. (μον. 4)

ΟΙ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΕΣ:

Μαρία Κωνσταντινίδου

Αντρη Χαραλάμπους - Ζένιου

Δώρα Παπαλεοντίου - Περδίου

Στέλλα Γεωργίου

Ελένη Καρακή

Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ

Ελένη Χατζηγιώργη Β.Δ.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Πέτρος Λοϊζίδης

Πέτρος Λοϊζίδης